

Tjóðarflogfelag okkara má ikki líða somu lagnu

Annita á Fríðriksmørk

Vit stóðu saman um flogfelagið. Visjónir, vitan, førleiki og royndir. Alt gekk eftir fleiri ár upp í eina hægri eind.

Men so hendi nakað.

Politiski myndugleikin helt bráðdliga, at leiðslan mátti skiftast út og nýggj strategi leggjast.

Stjórin, sum ikki mátti verða froyingur, spurdi fyrirtøku, sum heldur ikki mátti verða føroysk, um hvørja strategi, hann skuldi leggja fyr felagið.

Og vit biðaðu. Kúrr. Ongin mutar ímóti.

Og so kom hon. Nýggja strategiin.

Og haldið tykkum fast: Nýggja strategiin lovar, at nú verður so nógv bíligari at flúgva og nýggjar destínationir fara at laga seg meira eftir føroyska tørvinum.

Áðrenn og aftaná

Áðrenn nýggju strategiina hjá Atlantsflog fingi vit flogferðaseðlar fyri 950,-kr, um umbíðið varð minimum 25 dagar áðrenn fráferð - hetta kundi broytast móti kostnað.

Eftir nýggju strategiini fara vit at fáa flogferðaseðlar fyri 799,-kr, um umbíðið verður minimum 60 dagar áðrenn. Hetta kann IKKI broytast móti kostnað!

So nógv hóvasták fyri hasar hálvttannhundrad krónurnar, og enntá fyri verri treytir enn áðrenn.

Áðrenn var arbeiðsmálið føroyskt. Tað ber ikki til longur um leiðsla og nevnd, skulu

skilja, hvat sagt verður.

Áðrenn flugu vit til tveir evropeiskar metropolar: London og Milano. Nú skal London skiftast út við Aberdeen. Og Milano við Mallorca!

Kalla tit hetta framstig?

Fólk hava undrast líka síðani november í fjør, hví tjóðarflogfelagið skuldi kollveltast.

Felagið byrjaði við eini nýggjari vinna, sum pionerar í føroyskari flogvinnu bygdu upp frá grundini. Har vórðu skapt hópin av arbeiðsplássum. Felagið setti Føroyar í miðdepilin við

nýggjum farleiðum, endurnýggjaði seg við nútímans flogfórum og var fremst við nýggjari navigatiónstøkni, sum hevur skapt munandi hægri regularitet í Føroyum – alt bygt á føroyskari grund.

Latið ikki Atlantsflog líða somu lagnu.

Góða samgonga, tit hava niðurlagað so nógvar fakliga væl kvalifiseraðar stovnar, meðan tit hava sitið hesi árin.

Eg rokni ikki við, at tit vilja nøkrum ilt, men eg vil halda uppá, at tit gera stóran skaða, við manglandi visjónum, og við politikki, sum er uttan mið og mál!

Stovnar, sum hava tikið

fleiri áratíggju at bygt upp, hava tit latið farið fyriskeytið. Fyrst lótu tit persónligu upplýsingarnar fara av landinum. So niðurlögdu tit Landsbankan og tømdu búskapargrunnin og avtóku virðisbrævamarknað Føroya. So tiðnaðu tit blokkin og hækkaðu hann.

Vælsignan eigi tykkum latið ikki eisini føroyska stoltleikan fara úr Atlantsflog.

Altíð lættari at flyta fokus

Sjálvandi eiga framleiðsluøkini og tær havnir har fiskivinnan er at fáa ágóðan av avskipingargjöldunum, tá ið útflutt verður. At eg, enn einaferð, føri hetta fram, kann ikki koma óvart á formannin í Vinnunevnd Tórshavnar Býráðs

Gunvá við Keldu

*Býráðslimur
Klaksvíkar Býráð*

Takkað verið fiskivinnuni, hava vit í dag eitt vælferðarsamfelag. Fiskivinnan hevur alla undanfarnu øld, heilt til dagin í dag, verið álitid. Vit hava átt og eiga framsøkin vinnulívsvólk, sum við dirvi og áræði hava skapt grundarlagið undir samfelagnum.

Havi áður verið inni á muninum og samstarvinum millum privata vinnulívið, sum gevur grundarlagið undir samfelagnum og almennu kørmunum, sum kommun-

urnar skapa. Hesi hanga neyvt saman bæði figgarliga og búskaparliga.

Fyrr var tað so, at vinnan og reiðarar sjálvir bygdu at-løgubryggjurnar, so hvørt sum stóddin av skipum kravdi hetta, og so hvørt sum fjarleiðirnar alt meiri gjørdust ein veruleiki. Sum árinu eru liðin, hava vit sæð alt fleiri almenn gjöld og skattir verða lagt á bæði borgarar og vinnuna. Hetta hevur havt við sær, at land og kommunur enn meiri hava verið noydd at byggja havnir, so at størri skipini kundu leggja at fyri at upp- og avskipað fiskin.

Havnaútbyggingar

Eftir kreppuna í 90'unum avtók Føroya Løgting landskassastuðulin sum viðførdi, at kommunurnar einsamallar máttu gjalda allar havnaútbyggingar. Hetta gjørdi, at kommunurnar enn meiri høvdu tørv á teimum inn-tøkum tær kundu fáa, fyri

at megna at fáa havnaútbyggingar at hanga saman figgarliga.

Klaksvíkar Kommuna fær í dag havna- og upp-skipingargjald av tí, sum fer um bryggjukantin, men týðningarmikið er eisini at fáa part av tí sum fiskaf-ramleiðslan gevur, tað sum verður virkað á staðum og avskipað hiðani. Hetta er eitt mál sum fleiri ferðir hevur verið uppi at venda landspolitiskt, eins og í kommunalum høpi. Enn er onki komið burtúr.

Í dag fara so gott sum øll avskipingargjöld av allari framleiðslu í landinum í ein kassa, Tórshavnar Havn. Júst hetta er tað, eg haldi er ein skeiv skipan og orsök fyri, at eg enn einaferð geri vart við hetta. Tað er millum annað hesin peningur, sum kemur frá øllum økjum í landinum, sum Tórshavnar Havn nú ger millionailógur við. Tí fari eg enn einaferð at heita á okkara landspolitikarar at taka hetta mál upp í álvara,

hetta mál, sum má undra mangan froying.

Tilfeingisgjald

Tá ið Sjúrdur Olsen í grein síni nevni, at eitt nú Klaksvík er farin við landsins tilfeingi, har Tórshavn onki hevur fingið, er hetta at skeikla málið fullkomiliga.

At Klaksvík og onnur øki hava virkið vinnulív innan fiskivinnuna, er sanniliga ikki nakað vit hava fingið. Hetta er skapt við hørðum arbeiði, ígjøgnum mong ár í upp- og

niðurgangstíðum, stórum innsatsi og váðafúsum iløgum, sum til tíðir hava svikið, men nú tibetur eru til gagns fyri bæði land og fólk.

Vit síggja í dag, at tilfeingisgjaldið, sum høvuðsvinnan er áløgd at gjalda, verður tikið inn í landskassan frá økj-unum og kemur hesin ágóði í ógvuliga lítlan mun aftur út til tey øki, sum hava skapt framburðin.

Fari at lata upp til Sjúrd Olsen at tosa um runu-blaking, men ynski tó at vísa

á, við “at flyta fokus” og tosa um dýrtkeyptu iløgurnar í fiskivinnuna, sum nøkur ávís pláss hava notið gott av, tí tey vildu, og tí tey bardust fyri tí, verður so hansara sak.

Sjálvandi eiga økini, har framleiðslan er og fiskivinnan brúkar havnirnar, at fáa lut í avskipingargjöldunum, eins og vit í dag fáa ágóðan av innskipingargjöldunum.

Vit síggja í dag, at tilfeingisgjaldið, sum høvuðsvinnan er áløgd at gjalda, verður tikið inn í landskassan frá økj-unum og kemur hesin ágóði í ógvuliga lítlan mun aftur út til tey øki, sum hava skapt framburðin

